

Merhum Nureddin Tokdemir ağabeyin aziz hatırasına

Değerli can dostları geçmiş Mübarek Kurban bayramınızı tebrik ediyorum. Müslümanlar ve insanlık ailesi için hayırlara vesile olmasını rabbimden niyaz ediyorum. Bu hafta ve önümüzdeki haftaki yazılarımı Geçen hafta Çarşamba günü Ankara Kocatepe Camisinden ahirete uğurladığımı çok değerli Hatay 19. dönem milletvekili Nureddin Tokdemir ağabeyimin aziz hatırasına ayırmak istiyorum. İki seneye yakın bir zamandan beri çekmekte olduğu müzmin bir hastalıktan sonra Cenab-ı Hak emanetini aldı çok kıymetli Nureddin Tokdemir ağabeyi berzah alemine uğurladık. Ruhu Şâd makamı cennet olsun inşallah. Aile efradına, akrabalarına ve kadim dostlarına sabır ve baş sağlığı diliyorum. Amin.

Sevenleri, Her gruptan Milletvekilleri, bürokratlar, akraba ve onu çok iyi tanıyan yakın ve kadim dostları Nureddin Tokdemir ağabeyin Ankara Kocatepe Camisindeki cenazesinde ve Gölbaş mezarlığında. Çok değerli ağabeyim ile ilgili silinmeyecek hatıralarımız var. Bu ders ve ibretli hatıraların bir kısmını hizmete vesile olması ve bir vefa duygusu olarak siz değerli can dostlarıyla imkânlar ve hafızamda kalanı kadarıyla paylaşmak istiyorum.

Nureddin Tokdemir Ağabey;

Hatay'ın kıymetli evlâdiydi.

Yağız delikanlısıydı.

Sadakatli bir Nur talebesiydi.

Nazik ve dakik bir insandı.

Delilli konuşan bir tarihçiydi.

Tam bir beyefendi.

Muhatabını etkileyen karakterli ve tesirli bir eğitimciydi.

Muhakemeli, akli ve mantığı yerinde kullanan, vefalı, sadakatli, istikametli ve doğru çizgiden savrulmayan, kahraman,

yiğit bir insandı.

Nureddin Tokdemir ağabeyi 1970 li yıllarda Hatay'da öğretmenlik yaptığım yıllarda tanıdım. Meslektaşık. Ben o yıllarda Hatay Hanyolu Köyünde, sınıf öğretmeniydim. Nureddin Ağabey de, ilk önce kendi ata ocağı Reyhanlı ilçesinde Lisede Tarih Öğretmeniydi. Daha sonra Antakya merkez Lisesine tarih öğretmeni olarak atanmıştı. O yıllarda köy öğretmenleri her aybaşının ilk Cuma günü maaş almak için şehre iner, maaşımızı alır pazartesine kadar da Antakya ve Hatay çevresindeki dersane ve cemaati ziyaret ederdik.

Her aybaşı bu şehir ziyaretlerinde Risale-i Nur derslerine iştirak eder, köye dönerken yapılan Risale-i Nur derslerinden büyük bir aşk, şevk ve heyecan alıp bunları his dünyasında depolar ve bir aylık bu enerjiyi köyümüzde ve çevre köylerdeki insanlara tebligatta harcama gayreti içinde olurduk.

Bu aşk ve şevke gelmemizde Nureddin Ağabeyin yaptığı derslerin, hatıralarının, teşvik, ilgi ve alakasının çok büyük etkisi olurdu. Gerçekten o farklı bir insandı. İstanbul'da üniversite yıllarında rahmetli Zübeyir ağabey ve Kutlular Ağabeyden çok şeyler öğrenerek Hatay'a, memleketine dönmüştü. Bu nurlu, hakikat dava ve mesleğinde hiç sapmayan ve savrulmayan istikamet çizgisini hiç kaybetmeden son demine kadar aynen devam ettirdiğine tam şahitlik ederim.

Merhum ve değerli Nureddin Ağabeyin Risale-i Nur derslerindeki muhakemeli yorumları, konulara derin ve ince vukufiyeti ile cemaat içinde çok ayrı bir yeri vardı. Çok nazik bir insandı. Üstada, davaya, Risale-i Nura, Yeni Asya'ya, "Şahsı Maneviye" bağlılığı çok farklı ve çok yüksekti. Nerede ne konuşulacağını, nasıl davranılacağını, ne tür bir tavır, hareket takınacağını çok iyi bilen, ince ruhlu, farklı bir beyefendi.

Hiçbir dünyevî makam ve mevki onu bu kudsî davadan şaşırtmamış, aldatmamış, soğutmamış ve çizgisinden taviz verdirememişti. Üniversite yıllarında tanıdığı Risale-i Nur davasını bütün kalbinde, hissinde, ruhunda mezcetmiş, yoğurmuş, hazmetmiş ve rahmetli Zübeyir ağabeyinin terbiyesi ve sevgiyle çok önemli bir çizgi yakalamıştı. Davada fani olan bu haliyle muhatap olduğu insanları çok çabuk, güzel ve pozitif noktada etkileme kabiliyetine hayran olmamak elde değildi. Bir sohbetinde, Memleketi Reyhanlı Lisesinde beraber çalıştıkları aşırı solcu bir müzik öğretmenin kendisine; "Nureddin Bey, seni görüp biraz konuşunca bendeki bütün Solculuk damarların dumura uğruyor! Siz bambaşka bir insansınız! Beni çok derinden ve farklı etkiliyorsunuz!" dediğini anlatmıştı.

Nureddin Abiyle Risale-i Nuru toplu okuma konusundaki ilk temasımız Hatay'ın o zaman nahiye şu anda ilçe olan Belen yaylasında bir yaz mevsiminde olmuştu. O okuma programında kendisi ders okurken Üstadı ve davayı anlatırken birden, Risale-i Nur külliyyatından Mektubat kitabındaki; "Hakikat Çekirdekleri" bölümünden şu vecizeyi ezberden öyle bir vurgulu okumuştum ki; ben hayrette kalmış ve hemen o vecizeyi o gün ezberleyip hafızama nakşetmişim elhamdülillah. Hiçbir zaman da unutmadım.

O vecize şuydu:

Bir fikre davet, cumhur-u ulemanın kabulüne vâbestedir. Yoksa davet bid'attır, reddedilir."

(Mektubat Hakikat çekirdekleri No: 25)

Rahmetli Nureddin abiye bunu birkaç sene önce Ankara'da hatırlatınca çok hoşuna gitmişti ve beni görünce hemen bu vecizeyi tekrar ederek o çok tatlı, insana hoş gelen gülüşüyle muhatabına ve davaya önem veren halini ortaya koyardı.

Merhum Nureddin Tokdemir Ağabey Çok iyi bir Yeni Asya Gazetesi okuyucusuydu. Gazeteyi satır satır okur yazı yazan hemen herkesi zaman zaman arardı. Öyle etkileyici, irtibata ve davaya önem veren bir hali vardı ki; okuduğu yazıdan önemli bir bölümünün altını çizer ve hoşuna giden bu kısmı yazıyı yazan kardeşini telefonla arar, yazarı tebrik eder, tespit ettiği o bölümü yazarla; Üstadın tavsiye ettiği şekilde; "en iyi takdir edici yoldaş" manasını uygun bir şekilde tebrik ve takdirlerini bildirir, yazıya devam etmesini, gazeteye önem vermesini, meşverete tabi olarak hizmeti yürütmenin önemine mutlaka vurgu yaparak sohbeti bitirirdi. Özellikle bu konuda ona yanaşacak başka bir insan tasavvur edemiyorum, düşünemiyorum. Bunu sırf Nurculuk için yapardı. Nereden bunu biliyorum? Bunu hem rahmetli kendi ifade ederdi. Hem de diğer yazı yazan kardeşlerimden duymuşumdur. Ayriyeten, beni de zaman zaman gazetede çıkan

yazılarım için arar, tebriklerini bildirir. Yazımı okuduğunu belirtmek için de yazımdaki paragraftan cümlelerden örnekler alır, onların üstüne basa basa telefonda okur ve; “şu cümle müthiş, ne kadar güzel yazmışsın. Diline, kalemine sağlık harika bir fikir ortaya koymuşsun. Yazmaya devam et kardeşim! Yazılarını okuyup istifade ediyorum!” diyerek takdirlerini bildirdi. Bir defasında gazeteye yazımı göndermede zaman çok daralmıştı. Vaktinde yazıyı yetiştirmede zorlanmıştım. Laptopumdaki hazır kayıtlardan faydalanarak bir yazı yazmak zorunda kalmıştım. Açıkçası kendim de çok beğenmemiştim ama zaman darlığından böyle bir yol tercih etmiştim. Yanılmamıştım Nureddin abi yazıyı okur okumaz beni aradı: “Nejat kardeşim bu senin tarzın değil yazı senin değil! Ürün kendi mahsulün olsun kendi tarzını terk etme!” dedi. Bu bana iyi bir ders olmuştu. Çok etkilenmiştim. Ben de mukabili olarak; Abi bu yazıyı yazıp gönderdim ve sizden bu tepki telefonunun geleceğini de bekliyordum Allah ebeden razı olsun siz iyi bir yol göstericisiniz abi!” Demiştim. Kırmadan bu abilik ikazını dava namına atlamamış, yapmıştı. Ruhu şadolsun. Amin.

Cenab-ı Hak merhum ağabeyimize rahmet etsin. Bayram vesilesiyle çok değerli eşi Kadriye ablamızı, rahmetlinin telefonundan arayıp tekrar taziyelerimi sundum. Memnun oldular. Onların Nureddin abisiz geçen bayramlarını biraz osun teselli etmek istedim. İnşallah makbule geçmiştir.

Merhum Nureddin Tokdemir ağabeyle bir unutulmayan hatıram da 1974 yılındandır. 1974 lü günleri yaşayanlar bilirler. Ecevit başbakan Erbakan da ortağıydı. Komünist ihtilal yapmak isteyen binlerce terörist hapishanelerdeydi. Onları affetmek için Ecevit çok çeşitli siyasi manevraların peşindeydi. Erbakan'la koalisyon kurmuşlardı. Eskişehir Sıkıyönetim Komutanı, korgeneral İrfan Özyadınlı, Eskişehir ve çevresinde ne kadar dindar, tarikatçı, nurcu varsa onları hep hapse sokmuş, tutuklamış. Ecevit sinsi politikasıyla Erbakan'ı kandırmış. Beş binden fazla tutuklu terörist ve anarşisti affetmeye ikna etmişti. Buna rüşvet olarak ta birkaç yüz müslüman tutukluyu bahane ediyor ve rol yapıyordu. Ecevit, “biz Müslümanları da af edeceğiz. Bu genç sosyalistleri de!” diyerek Erbakan'ı yanlış bir havaya sokmuş tehlikeli işler yapıyordu. Fakat hapiste bulunan Nur talebeleri her gün feryat ediyorlar ve diyorlardı ki; “biz hapiste kalmaya razıyız. Bizi bahane ederek anarşistleri affetmeyiniz. Çünkü anarşist hiçbir şekilde, nizam, düzen tanımaz bu millete, vatana, tarihe ihanet içinde bulunan teröristlerin salınmasına razı değiliz. Biz hapiste kalmaya ve haksız da olsa memleketimiz için kaderimize razıyız!” diyerek büyük fedakarlık gösteriyorlar, anarşistlerin affına kendilerinin bahane edilmesini istemiyorlardı. Seslerini her yere duyurmaya çalışmalarına rağmen, Erbakan bu af konusunda Ecevit'e söz vermiş. Bundan dolayı da Milli Nizam Partisi Millet Meclisi Grubunu da Erbakan ikna etmeye çalışıyor. Memleket te bu karmaşada çalkalanıyordu.

Bu durumda Hatay Nur talebeleri olarak Merhum Nureddin Tokdemir ağabeyin organizesi ile bu konuda bir vaziyet almak ve üzerimize düşen vazifeyi yapmak üzere Ankara'ya bir heyetle bir çıkarma yapmayı meşveret ederek planladık. O günlerdeki Nur talebelerinin ayrı bir heyecanı, aşkı, şevki vardı. Her ay bir minibüse biner aşk ve şevkle ilahiler, marşlar eşliğinde çevre iller: Adana, Gaziantep, Maraş, Osmaniye, İskenderun, Payas, Dörtöy, Kırıkhan'a hizmet seferleri düzenledik.

Bu defa da üstadımızın elini öpüp duasını aldığı Merhum Ali Sert hocamızın da olduğu bir minibüs dolusu katile, af konusunda bir baskı unsuru oluşturmak üzere Ankara'ya gitmeye ve yetkilileri ikaz etmeye karar vermiştik. Bu gerçek nurculuğun aksiyoner ve icraata dönük bir hamlesiydi. Organizatör de Merhum Nureddin Tokdemir ağabeydi. Plan yapılmıştı. Merhum Ali Sert hocamızın yakın tanıdığı, hukuku olan ve alaka gösterdiği ve Sivas Milli Nizam Partisi Milletvekili olan merhum Vahdettin Karaçorlu'ya durumu anlatmak üzere Hatay'daki Nur talebeleri olarak meşveret yapıp bu konuda ikaz vazifemizi yapmak üzere Ankara'ya gitmeye karar verdik.

Konunun detayı da şöyledi: Ecevit- Erbakan Koalisyon hükümetinin meclise sunduğu anarşist affı teklifi vardı. Rahmetli Nureddin abi, Hatay ve çevresindeki müsait Nur talebeleri olan bizleri bu konuda bilgilendirip sevk etme vazifesini üstlenmişti. Neticede organize olup bir minibüs dolusu insanla Ankara'ya -tabir yerinde ise- bir çıkartma yapmaya karar verdik. Yola koyulduk. Yatsı namazını Niğde'nin Ulukışla İlçesinde bir camide kıldık. Camide bir minibüs dolusu yabancı insanı görün cemaat bize; “siz kimsiniz nereye gidiyorsunuz?” şeklinde sorular sordular. Nureddin abi o konularda oldukça maharetli bir insandı. “Nereye gidiyorsunuz?” sorusuna, çok kısa ve net bir cevap vermişti. “Ankara'ya doğru gidiyoruz!” dedi. Başka bir şey demedi. Kısa bir sessizlikten sonra; Fötr şapkalı birisi bu sözler üzerine ferasetini konuşturdu ve: “Ben buranın müftüsüyüm. Ben sizin nereye gittiğinizi biliyorum. Sizi tebrik ediyorum gidin arkanızdan biz de geleceğiz. Sizi yalnız bırakmayacağız!” dedi.

Kış ayındaydık. Ankara'ya yakın bir yerde petrol istasyonunda mola verdik. Burada görevli bir genç soba yakıp içeride oturuyordu. Kafitemizde olanlardan diğerleri minibüsteler. Ben Nureddin abiyle o genç üçümüz beraber sobanın başında oturuyorduk. Nureddin abinin o gençle sohbetini hiç unutmuyorum. Geceyi boş geçirmemiştik. Genç uyukluyordu.

Merhum Nureddin Tokdemir ağabey o genci güzel bir muhatap aldı. Onu dinledi ve bazı sorular sorarak ona ilgi gösterip iltifat etti. Genci bir şekilde sohbeta dahil etti. İnce bir nezaketi vardı. Gence kendinin yaşının kaç olduğunu sormasını istedi. Genç, hiç duymamış gibi öylece duruyordu. Konuşmuyordu. Sor! Sorar mısın? Sor sana! Diyerek nihayet genç kendisine: “Siz kaç yaşındasınız?” dedi.

Merhum Nureddin Tokdemir ağabey bu defa; “tahmin et!” dedi. Genç; “18 -20 yaş!” dedi. Nureddin abi: benim yaşımla. 32 deyince genç inanmadı. Bu defa Nureddin abi gence bu genç kalmanın sebebinin sor dedi. O soruyu da ona sordurdu. O zaman deyim yerindeyse taşı gediğine koydu. Ve başladı anlatmaya. “kardeşim ben iman hakikatlerini okuyorum imanlı bir insanım. İman insanı genç gösterir genç yapar geç bırakır sen de imanlı bir çocuğa benziyorsun bunun gereğini yaparsan mutlu ve genç kalırsın şeklinde onu öyle motive etti ki çocukta uyku filan kamdı. Böyle kendinden geçmişti yani öyle bir çocuk bir alt yapısı yok okumuş yok belki hiç okul mezunu birisiydi ama Yani şunu vurgulamak istiyorum Nureddin abi insanları etkileme de gerçekte çok farklı ve önemli bir insandı. Yani söylediğini dinlettirir, neyi konuşacağını, ne zaman konuşacağını, muhatabın kapasite ve karakterini bilirdi. Sözeri dinlenir ve sözünü dinlettirirdi. Davasına ve Risalei Nurlara hakim, bu kudsî davasının özünü ve çizgisini idrak etmiş, hazmetmiş bir dava adamıydı İstanbul yıllarında Zübeyir ve Kutlular ağabeylerden bu kudsî davanın “püf noktasının” kodlarını almıştı. Onun için hali bilen halden anlayan, ortama ve şartlara göre mutabık hareket eder ve ona göre konuşan değerli bir insandı

Sabah namazından sonra kuşluk vaktinde Ankara hacı Bayram mevkiinde dershanede kalan Sivas milletvekili Vahdettin Karaçorlu'nun yanına birlikte gittik. O merhum Risalei Nurları okuyup bildiği için, vicdan sahibi olduğu kanaatindeydik. Bir de Ali Hocamız onu yakından tanıyor. Bundan dolayı ondan başlamayı uygun görmüştük. Bu merhum zat Ali Hocamıza çok hürmeti vardı kendinin elini öpmek için epey bir uğraşmıştı. Hoş-beş sohbet ve kahvaltıdan sonra Ali Hocamız konuya girdi ve Milletvekiline; “bu anarşistlerin affının önlenmesi için biz Ankara'ya geldik. Basından duyuyoruz ki genel Başkanınız Erbakan grubunuzu ikna ederek bu af kanunu çıkarmak üzere harekete geçmişsiniz. Gazetelerde bunun ilanları var! Bu işin gerçek mahiyeti nedir?” dedi. Merhum Vahdettin Karaçorlu bizi bir şekilde partisinin alacağı karar doğrultusunda ikna etmeye çalışıyordu. Hatta Karaçorlu çeşitli bahaneler söyleyerek meclis grubunda üstadın Mesnevi-i Nuriye'deki 1922'de Mecliste okuduğu on maddelik bildiri okuduğunu söyledi daha sonrada parti grubu olarak şu anda Türkiye'deki genel havanın İslâm tarihiyle kıyas edildiğinde, Hazreti Ömer devrinde ki İslâmiyet durumunda olduğunu söyledi. Ali Hoca bunu duyunca ona öyle bir şiddetle cevap verdi ki: “kardeşim siz mağarada mı yaşıyorsunuz? Bu ne demek? Sen milletvekilisin. Vekilin dokunulmazlığı var. Risale i Nuru al sokağa çık bakalım seni nasıl içeri alacaklar! Sen bu durumda Türkiye'deki İslami şartların nasıl Hz. Ömer devrinde olduğunu savunuyorsun? Eğer o devirle bu devri kıyas edeceksen dönemdeki İslâmiyetle eşit olduğunu söylüyorsan bugünkü Türkiye'deki şartlar o güne kıyas edeceksek daha Hz Ömer Müslüman olmamış kabul edeceksin. Hazreti peygamber insanların kulağına Müslümanlığı fısıldadığı devirdir. Mübarek siz mağarada mı yaşıyorsunuz Türkiye'nin şartlarını okuyamıyor musunuz ?” diye şiddetle karşılık verdi.

Bütün bu mücadeleden sonra Vahdettin Karaçorlu ikna oldu. Ve merhum şöyle dedi: “Hocam ben ne diyebilirim ki biz böyle düşünüyoruz. Ama bir ilim adamı, âlim olarak sen benim belimin kemiklerini kırdın. Ama her şeyi ben burada size söyleyemem. Parti grupta konuşanları konuşulanları burada açıklayamam. Bizi bu konuda rahat bırakın biz gereğini yapacağız bir grup arkadaş var inşallah biz kurulumuzda buna karşı duracağız!” demişti. Daha sonra hakikaten 48 milletvekili içerisinde Milli Nizam Partisinden 22 milletvekili anarşistlerin saliverilmesine affedilmesini karşı çıktılar ve koalisyon bozuldu çatlak meydana geldi. Bunların içinde merhum Vahdettin Karaçorlu vardı.

Bütün bu organize Merhum Nureddin Tokdemir ağabeyin büyük payı ve katkısı vardı.

Tekrar ruhu şad olsun. Makamı cennet olsun. İnşallah bu hatıralar bazı gönüllerde ma'kes bulur ve yeni güzel hizmet organizelerine vesile olur. Amin.

Nurettin Tokdemir Ağabeyle ilgili hiç unutmayacağım beni çok etkileyen bir hatıramda. 1977 yılında onu Ağabeyler Hatay'dan İstanbul'a çağırışlardı. Gitmeden önce o zaman Hatay'daki cemaate, bize bunu söylemişti. “Önemli bir konu var diye ağabeyler haber göndermişler, beni İstanbul'a çağırıyor gidip bir konuşalım gelince size ne olduğunu haber veririm.” demişti. Gidip geldikten sonra bir gün Antakya'daki merhum bir emekli albay abinin evindeki derste bu ziyaretin sebebinin sorduk.

“Nureddin Abi İstanbul'a niçin gitmiştiniz? Ne oldu netice?”

Rahmetli ağabeyim şu cevabı vermişti.

“Önümüzde milletvekili seçimleri var. Başbakan Süleyman Demirel, ağabeylerden nur cemaatinden iki tane kontenjan

milletvekili listeye koyabileceğini söylemiş. Bunu da abiler meşveret ederek; davaya gölge etmeyecek ve zarar vermeyecek şekilde Risalei Nur hüküm ve prensipleri dahilinde değerlendirmişler ve davadan taviz vermeden bu teklife uygun bir cevap vermeyi uygun görmüşler. Bu kudsî davada genel bir prensip olan; “biz dünyevi ve menfaate odaklı bir cemaat değiliz. Fakat cemaat genişliyor. Bürokraside görev alan arkadaşlarımız fazla yok. Onların devlet dairelerindeki işlerini takip etmek için “vazifeli memur” konumunda şahıslara da ihtiyaç duyuluyor. Bunun için bazı arkadaşlarımızın bu makamlarda olması cemaat ve memleket için hayırlara vesile olur inşallah! Diyerek bu konularla bizzat ilgilenecek, bu işi götürecektir kapasite ve iradeye sahip iki arkadaşımızı görevlendirelim. Bunlar cemaatimizin birer neferi gibi olsunlar. Yoksa milletvekilliği makamını su-i istimal ve alet etmek şeklinde olmasın.” diye abiler karar vermişler. Bundan sonrada buna layık isimler vardır diye araştırma yapıp listeye Nurettin abiyi de koymuşlar ve onun için İstanbul’a çağırılmışlardı. Bunu o günkü derste biz, cemaate anlattıktan sonra Nurettin abi; “İşte bu konuda bana da Adalet Partisinden Milletvekili adaylığını kabul etme teklifini yaptılar. Fakat ben daha gencim benden daha layık bir arkadaşlarımız vardır. Meselâ bir sendikacı arkadaşımız var. O bu işe daha lâyıktır. Benim yerime onu tercih ediniz diye abilere görüşümü bildirdim.” Dediğini hiç unutmuyorum. O zaman çok derin bir “şok” geçirmiştım.

Çünkü “milletvekilliği” gibi çok önemli ve tarihi bir görevi kudsî davanın sorumluluğunu çok iyi kavrayan birisinin kardeşini kendisine tercih etmesi ancak bir Nur Talebesinin yapabileceği çok müthiş bir fedakârlık örneğiydi. Ayağına gelen “milletvekilliği” teklifini reddediyor. “Ben buna şu anda hazır ve layık değilim daha layık bir arkadaşımız var” diyor. Kendisinin yerine Recep Özel isimli bir ağabeyi teklif ediyor. O da o dönemde böylece Karaman Milletvekili olarak parlamentoya girmişti.

O yıllarda ben Risale-i Nurları tanyalı yedi-sekiz sene olmuştu. Bu “Sahabe Mesleğinin” ve kudsî davanın sırlarını ve kodlarını tam idrak edememiştım. Böyle bir fedakârlık ve kadirşinaslık benim gibi aciz, dar akıllı birisinin hayaline sığmıyordu. İmkânsız gibi bir şeydi. Ama vakıa buydu ve doğruydu.

Nureddin abinin bu müthiş fedakarlığı ben de bu kudsî davaya karşı çok daha büyük bir sadakat ve bağlanma hissi uyandırmıştı. Daha sonra rahmetli Nureddin abi 1991 yılında Hatay’dan milletvekili seçilip Parlamentoya girmişti. Kaderin sırlı bir hükmüyle ondört sene sonra Allah’ın taktiri, merhum ağabeyimin kendi maharet, sadakat ve gayretlerinin sonucunda, bileğinin hakkıyla Hatay Milletvekili olarak en yüksek tercihle Parlamentoya girmişti. Bu haberi aldığım zaman 1977 deki Antakya merkezindeki merhum emekli Albay ağabeyin evindeki hiç unutmadığım ve unutamayacağım o ders ve konuşmaya gitti hayalim. Çünkü o tarihteki bu olay bende çok derin iz bırakmıştı. Çünkü bizim işimiz parti, makam, şöhret değildi. Bizim işimiz maneviyat, hizmet, tamir, gayret, istikamet, ihlâs, sadakat ve Hakkın rızasını kazanmak, dünyaya ehemmiyet vermemektir. Bu çizgi Üstadımızın zamanından beri aynıdır. Kıyamete kadar da aynı kalacaktır inşallah.

Rahmetli Nureddin Ağabey 1991 yılında kendi öz iradesi, şahsı adına Hatay Milletvekili adayı olmuştu. Ama siyaset çok farklı bir alan ve menfaate, dünyaya yönelik bir saha. Aday olduğu parti onu seçilebilecek yerden aday göstermemişti. Fakat o zamanki seçim sisteminde “tercih sistemi” diye bir sistem vardı. Rahmetli ağabeyim halk tarafından sevilen, değerli bir insan olduğu için Hatay’dan Türkiye’de en yüksek tercih oyunu alarak, -listede hiç seçilemeyecek bir yerde olmasına rağmen- parlamentoya girip milletvekili olmuştu. Bu da kaderin bir cilvesi olarak onun yıllar önce; hizmeti için, davası için yaptığı fedakârlığın karşılığı olarak Cenabı Hak ona milletvekilliğinin nasip etmişti

Merhum Nureddin Ağabeyim milletvekili sırasında Türkiye büyük millet Meclisi eğitim Komisyonu başkanı olmuştu. Onun Komisyon başkanlığı sırasında üniversitelerde “başörtüsü” problem olmaktan çıkmıştı. Üstadından aldığı mükemmel bir prensip olan: “Muktezayı hale göre hareket etmek” hakikatıyla hareket ederek bu konuya çözüm bulmuştu.

Kendisi bu konuyu şöyle anlatmıştı. Dershanelerimizde kalan kız talebelerin de olduğu bir grup kız Hacettepe üniversitesi talebesi Parlamentodaki odasına gelip derslere girerken başörtülü talebelere dekan ve öğretim görevlilerin zorluk çıkardıklarını söylemişlerdi. Bunun üzerine Nureddin Ağabey hemen harekete geçerek daha önce Üniversite işleri için kendisini ziyaret eden o zamanki rektöre bir hafta sonra iadeyi ziyarette bulunarak şöyle demişti;

“Değerli rektörüm. Beni bir grup başörtülü kız talebe makamımda ziyaret ettiler. Bazı hocalarının ve dekanların onlara bu konuda zorluk çıkardıklarını söylediler. Sayın rektörüm, biliyorsunuz demokrasi insan haklarına saygılı olma, ortak paydalarda buluşma, hazım ve anlayış rejimidir. Başörtüsü de bir insanlık hakkıdır. Böyle medeni bir dünyada ülkemizin göz bebeği bir üniversitemizde çocuklarımızın eğitimine engel olabilecek bu tarz uygun olmayan ve insan haklarına uymayan tavırların hiç kimseye faydası olamayacağı açıktır!” diyerek tatlı ve ince bir politikayla Doğru Yol Partisi iktidarında başörtüsü meselesinin aşılmasında çok önemli bir görev ifa etmiş ve konu halledilmişti.

Çoğumuzun malumu olduğu üzere; sağ olsun! Erbakan; “rektörler başörtülülere selam duracaklar!” “tribünlere oynama”

çıkışı ve Siyasal İslamcı sloganı, tavrı, söylemiyle bunu daha sonra Türkiye'nin başına bir bela etti. Neticede büyük ölçüde buna benzer bu söylemlerden sonra 28 Şubat Post Modern Darbe saçmalığını bu ülkenin başına bela etmişti. Onun için Siyasal İslam geleneğine ve bu çizgiye bu gün de çok dikkat etmemiz lazım. Türkiye şu anda da böyle bir anlayıştan gelen derin bir girdabin içinde ama çoğu insan bunun maalesef farkında değil.

Konumuz o değil ama Siyasal İslam'ın Türkiye'deki açtığı badire ve yaraları çok iyi tahlil edip yorumlamamız, analiz etmemiz gerekiyor. Bu konuda Nur cemaati içerisindeki şu andaki sıkıntı, aykırılıklar, dağınıklık, savrulma, çarpılma ve tarafgirlik gibi maalesef çok yanlış noktalara geldiği bir olayı yaşıyoruz. Allah sonumuzu hayır etsin inşaallah. Amin.

Nurculuk davasında bir gazetenin neden gerekli olduğunu Yeni Asya meslek ve meşrebinde olan bir kişi olarak muhterem Kutlular Ağabeyden,-özel sohbetlerde ve dar çerçevedeki meşveretlerde defalarca dinleyen birisiyim. Bu tarihi gerçekleri bilenlerin sayısı maalesef fazla değil artık Ama bütün cemaat ve genç nesiller tarafından da bu gerçeklerin bilinmesi lâzım. Yeni Asya Gazetesinin yayın hayatına başlama gerekçeleri ve şartlarını canlı olarak yaşamış ve bizzat merhum Zübeyir Ağabeyin yanında ve onun eğitiminden geçen bir insan olarak merhum Nureddin Tokdemir ağabey çok önemli bir tecrübe ve bilgilere sahip bir dava adamıydı. Bu kudsi davanın "İhlâs, acz, sadakat, şefkat, merhamet, tefekkür" manevi havasını bilen ve yaşayan, Yeni Asya Gazetesinin de; istikameti, metodu, tarzı, manevi cihad anlayışı ve dünyaya bakış açısı ve dozajını hazmedip kavrayan bir insan olarak kırılmaz bir çizgi ve sarsılmaz demokrat anlayış sahibiydi.

Bir vefa borcu olarak, bizde kalan hatırlayabildiğimiz o güzel tecrübeleri siz can dostlarıyla paylaşmayı bir vebal bildik.

Ülkenin mevcut şartlarında son yıllarda, toplum hayatı ve siyasi sahada meydana gelen menfi değişimin farkında olmamız lâzım. Dış kaynaklı "güdümlü siyasetin" merkez üssünün "ılımlı İslâmiyet ve siyasal İslâm" yanlısını yaşamaktayız. Bu yanlış sürüklenmesinin asıl oyuncularının ve gerçek sebeplerinin ne olduğunun iyice anlaşılması lazımdır ki; kafalar karışmasın, hizmet çizgisi sapmasın.

"Siyasal İslâm" çizgisinin İslâmiyetin özünden sapan, İslâm alemi ve Türkiye toplumu üzerinde dini değerleri kullanarak meydana getirdiği tereddüt ve toplumun laik kesiminde İslâma karşı yanlış direnç, müslümanlara karşı doğan hınç, kin ve yılgınlığı inkâr edemeyiz. Öte yandan bu sömürücü akımın dindar kesim üzerinde meydana getirdiği; aşırı tarafgirlik, dinde sathîlik, dünyevileşme, israf, modernleşme ve sığ düşünce ve lakaytlık toplumda onulmaz ve onarılmaz yıkıntıları beraberinde getirdi. Bu yanlış ve defolu rüzgâr bütün dinî cemaatleri siyaset oyuncağının içine atarak çok derin ve tehlikeli sahillere demirledi. Maalesef cemaatler hiç olmamış bir şekilde çok farklı bir anlayış, ötekileştirme, hazımsızlık, itham, karalama, hatta birbirine hakarete varan savrulmalara yol açtı. Bu olumsuz ve menfi durum bizim cemaatimiz ve gazetemiz üzerinde de ciddi bir tereddüt, tenkit, tereddüt, fikri keşmekeş meydana getirdi.

Yeni Asya Nur Cemaatinin özelliği daima müspet hareketi, meşruiyeti, meşveret ve sağduyuyu takip edip, çözümü bu yollarla aramaktır. Bu yanlış gidişe ve sarsılmaya karşı bir çözüm bulmamız lâzımdı. Bizim her derdimize çare ve çözüm de Risalei Nurun düsturları içerisinde olabilirdi. Ben şahsen cemaat içerisindeki bu kafa karışıklığından çok rahatsız oluyordum. Buna bir çözüm bulunması için aylarca, haftalarca, günlerce düşünüp kafa yormaktaydım. Çünkü gazetenin Yönetim Kurulu Sekreteryasında görevli bir insan olarak benim de sorumluluğumun olduğunun farkındaydım. Konunun aslı olan; Siyasal İslam'ın Türkiye'deki açtığı badire ve yaraları çok iyi tahlil edip yorumlamamız analiz etmemiz gerekiyordu. Bu konuda bütünüyle nur cemaati içerisindeki dağınıklığın, savrulmanın, hissi tarafgirliğin maalesef çok yanlış noktalarda olduğu gerçeğiyle biz de karşı karşıyaydık.

Bu dağınıklık ve kafa karışıklığının giderilmesi için yine Türkiye çapında bir hamle yapmamız gerekiyordu. Kutlular abinin de mevcut durumundan dolayı bunu cemaatimiz içinde anlatacak tek insanın Nureddin Tokdemir abi olduğunu düşünerek kendisine 2014 yılının son aylarında bir teklif de bulundum. Telefonda dedim ki:

"Ağabey, cemaatimizde de bir dağınıklık var, kafa karışıklığı var. Bu "Siyasal İslamcı görüş oldukça bizim cemaatimizi de etkiledi. Gazetemize karşı, cemaatin meşveret kararına karşı tabanda cemaat fertleri arasında genelde bir tepki var. Bunun kırılması lazım. Bunun için; Yeni Asya Gazetesi'nin; yayın hayatına başlayış hikâyesi, neden, nasıl ve hangi şartlarda çıktığı, cemaatin bir gazeteye niçin gerek duyduğunu çoğu insan ya bilmiyor veyahut ta unutmuş durumda. Ağabey, Zübeyir Gündüzalp abinin Cemaatin İctimai Ve siyasi hayattaki istikamet ve tesanüdünü sağlayabilmek için bir

gazete çıkarmanın gerekliliğini Mehmet kutlular abi defalarca anlattı. Bizim yaşımızdakilerin çoğu bunları biliyor ve kabullenmişiz biz o çizgide de yürüyoruz. Ama bir başka gerçek var ki; artık nesiller değişiyor, cemaat içerisinde de son siyasi gelişmelerin etkisiyle farklı, yanlış ve aykırı sesler yayılıyor İnsanlar medyanın algı operasyonlarından çok fazla etkileniyor. Bu konunun önemi sizin gibi meseleyi özünde ve temelinde yaşamış bir insan tarafından anlatılması lâzım. Cemaatimiz arasında da gazeteye cemaatin şahsi Manevisinin siyasi çizgisine aykırı görüş ve fikir beyan edenler çıkmaya başladı. Bütün bunları etrafı erbaasıyla cemaate anlatacak birisi lazım. Mevcut şartlarda Yeni Asya Nur Cemaati içerisinde bunu en iyi anlatacak canlı şahidi sizsiniz. Biz Yeni Asya yönetim kurulu olarak çalışma başlattık. Bu işin fikir öncüsü olarak ilkönce bu işin kendi bölgem, Ege Bölgesinde yapılmasını planladım. Bölge çapında Ocak ayı içerisinde, Ege Bölgesindeki mükellef olan her ferdinin kadın-erkek katılacağı sistem kitapçımıza göre seçme seçilme hakkı olan kadın erkek bütün kardeşlerimizi geniş bir mekânda toplayıp bu konuyu anlatmamız lazım. Cemaat içerisinde kulaktan dolma birçok yanlış sorular dolaşüyor. Bunların makul ifadelerle cevaplanması gerekiyor.” dedim.

Rahmetli bu anlattıklarına çok hak verdi. Nazik bir insandı. Ama; “Nejat kardeşi beni sahaya indirme, beni bu işin içine katma!” diye çok direndi. Ben de çok ısrar ettim dedim ki; “Ağabey, bu sizi sahaya çekmek ve sizi öne çıkarmak değildir. Bu konu davamız için hayati ve önemli bir konudur. Mühim olan cemaat içerisindeki kafa karışıklığının giderilmesidir. Bütün geçmişteki olayları birebir yaşayan ender insanlardan birisi sizsiniz. Kutlular Abi şu anda müsait değil. Bu size terettüp eden bir meseledir! Bundan kaçamazsınız! Bu manevi bir vebaldir! Bunu mutlaka yapmamız lazım!”

Rahmetli Nureddin Ağabey, bu konuda sorumluluk almamak için tekrar çok ısrar etti. Ben de direndim ve; “Ağabey başka bana bir alternatif söyleyiniz! Bu konuları anlatacak başka birisi var mı? Varsa eyvallah! Ama ben bilmiyorum.” Dedim. O zaman çar naçar rahmetli ikna olmak zorunda kaldı. Pekiyi tamam bu konuda bir hazırlık yapayım.” Dedi. Sonra ben kendisine konunun ana hatlarını bildirdim. Böylece Ege Bölgesinde İzmir’de yapılacak bu geniş tabanlı toplantı için hazırlıklara başladık.

Konu Yeni Asya A.Ş Yönetim Kurulu ve Ege Bölgesi Sekreteriyasının birlikte organizesi ile Bölge çapında toplantı için plan ve program yapmaya başladık. Üç ay boyunca hummalı bir çalışma yaptık. Çok güzel bir toplantı oldu.

Bu hummalı çalışma ve irtibatların neticesinde Ege Bölgesi Yeni Asya Okuyucuları olarak İzmir’de 11 Ocak 2015 tarihinde bütün bölge çapında Türkiye’de ilk defa olarak geniş kapsamlı bu toplantıyı yapmayı kararlaştırdık ve gerçekleştirdik elhamdülillah.

İzmir’de yapacağımız bu genişletilmiş bilgilendirme toplantısı için; gazetenin genel politikası konusunda bilgi vermek ve soruları cevaplandırma üzere gazeteden Kâzım Güleçyüz’ü, ders yapmak üzere, Ege Bölge Sekreteri Süleyman Kösmene’yi, yukarıda bahsettiğiniz konularda genel bir açıklama ve ufuk turu yapmak için de Nureddin Tokdemir abiye söz vermeye karar verdik. Ben de sistem kitapçımızın gerekliliğinin önemini izah eden bir çalışmayı cemaate takdim edecektim. Bütün hazırlıklarımızı tamamladık, ilânatlar yapıldı. Konuşmacılar hazır program hazır. Fakat programa onbeş gün kala gece saat 10:00 gibi Nureddin abi telefonla beni aradı. “Nejat kardeş benim 11 Ocak 2015 tarihinde İstanbul’da çok önemli bir toplantım var ona katılmam lazım bu davetinize icabet edemeyeceğim!” dedi. Ben o anda çok büyük bir şok geçirdim. Hemen cevap verdim; “Abi bunu üç aydan beri hazırlıyoruz. Size haber verdim. Bütün Ege Bölgesi ve konuşmacılar bu konuya hazırlandı. Bu konu bizim için, cemaatin birliği vahdeti için çok önemli ve bunu en iyi şekilde izah edecek tek kişi şu anda sizsiniz. Bunca zaman bunları size ve konunun muhatabı olan herkese söyledim. Bu üç ay önceydi ve herkesi buna hazırladık. Şimdi böyle bir şey olmaz! Bunu yapamazsınız! Ben de kendimi hep buna göre hazırladım! Lütfen bunu ihmal etmeyelim, anlayışla karşılayın!” dedim. Fakat rahmetli; “gelemeyeceğim” diye çok ısrar ediyordu. Bu arada ben hayatta çok az yaşadığım bir “şok” içerisindeydim. Kafam allak bullak olmuştu. Bu defa üstüne basa basa kendisine şunu söyledim. “Ağabey eğer siz bu toplantıya gelmezseniz ben artık kendimi eve hapsedeceğim. Hizmet adına artık hiç bir yere çıkmayacağım. Zira ben bütün cemaati ve kendimi buna hazırladım, cemaate ve yönetime garanti verdim. Kusura bakmayın ama bu size yakışmıyor muhterem ağabey!” dedim. Fakat o da fikrin de ısrar ediyordu. Ben gerçekten çok büyük şok geçirmekteydim. Sanki bütün vücudumdan bir elektrik geçmişti. Ne olduğunu bilemedim. Aşırı ama çok derecede üzgündüm. Böyle değerli ve nazik insana karşı bir densizlik yapmamak için bütün gücümü toplayarak son olarak şunları söyledim; Abi kusura bakmayın ben şu anda bütün his dünyam altüst oldu. Çok üzgünüm ve şoktayım! Size karşı da çok büyük saygım var. Ama haletiruhiyem normal halde değil. Size bir münasebetsizlik yapma gibi bir yanlışla beni sokabilir. Yüzünüze telefon kapatma gibi bir duruma düşmeyi asla istemem.

Artık konuşamayacağım! Dedim. Telefonu kapattım.

Rahmetli gerçekten çok nazik ve samimi bir insandı. Onbeş dakika sonra tekrar beni aradı. "Yahu kardeşim Nejat sen ne çetin cevizmişsin. Beni mahvettin! Uyuyamadım! Ben seni bu konuda bu kadar kararlı bilmezdim! Tamam teklifi ve konuşmayı kabul ediyorum geliyorum inşallah!" dedi. O zaman ben de biraz rahatladım.

Daha sonra o toplantıya iştirak etti toplantımıza İzmir'de kadın erkek genç 500 kişi katılmıştı çok verimli bir toplantı oldu. Meşveretlerle planlanan konuların mahiyetini anlatan çok güzel konuşmalar yapıldı. Karşılıklı olarak sorulara cevaplar verildi. Cemaatte bundan çok memnun oldu. Oda yıllar sonra böyle büyük bir kalabalığa sadece hizmet adına katılmaktan çok memnun oldu. Üzerine düşen manevi vebali yerine getirmiş olmanın mutluluğu her hali ve tavrından okunuyordu.

2015 yılının Nisan ayında bu defa aynı toplantı formatıyla Adana'da ne Akdeniz bölgesinde ikamet eden Yeni Asya temsilcileri ile yaptık. Orada da 500 kişi vardı. Adana'daki programda da konuşmacılar: Kâzım Güleçyüz, Hamza Kara ve Nureddin Tokdemir abiydi. Adana Genişletilmiş Bölge Toplantısında da cemaati bilgilendiren güzel konuşmalar yapıldı. Böylece yurt genelinde çok güzel bir hava oldu. Şahsı Manevimiz ve gazetemiz üzerindeki menhus zihniyet bir parça izale olmuş oldu.

Böylece bu konuda ilk iki adımı atmış olduk. Böyle değerli bir abimizi sahaya çekmek nasip oldu. Bunu bize Cana bu hak ihsan ettiği için Allah'a sonsuz teşekkürler olsun.

Bu iki önemli toplantı Nureddin abiye de büyük bir moral olmuştu. Bu toplantılardan sonra onu yakından tanımayanlar onun gerçekten önemli bir kabiliyet ve dava adamı olduğunu fark ettiler. Güzel ve derin ufku ve tecrübesine sahip oldular. Bu toplantılardan sonra Anadolu'nun birçok yerinden davetler aldı. Oralardaki konuşmalarından hem kendisi, hem cemaat genelinde çok güzel çok güzel intibalar oldu. Bu tatlı hatıraları şimdi bizim hatıralarımızda kaldı. Rahmetlinin inşallah amel defterini güzel sevaplar kazandıracak hatıralar olarak tarihe geçti.

Onu canlı olarak en son 3 Mart 2018 tarihinde Ankara Yenimahalle'de yapılan İttihat toplantılarında yaptığı konuşmada görmüştüm. O gün çok rahatsızdı oturarak, zorlukta konuşuyordu. Sesi az çıkıyordu. Fakat orada da yine belgeli ve delillere dayanan tarihi bir konuşma yaptı. Risalei Nur davasını, Yeni Asya çizgisinin nerelerde olduğunu, olması lazım geldiğini yaptığı tarihi hizmetleri gayet güzel anlatmıştı.

Cemaatimizin içtimai ve sosyal Heyeti'nin çok önemli ve vazgeçilmez bir kahraman ağabey ve insanıydı. Her dört ayda bir Ankara'da yapılan bu İctimai Siyasi Heyet toplantılarında hep elinde delillerle belgelerle gelir ve tarihi açıklamalarda bulunurdu. Risalei Nurların devlet tekeline alınması hamlesinde çok büyük bir siyasi oyun oynanmış ve Yeni Asya Nur Cemaati haricindeki bütün nur cemaatleri kandırılmıştı. Siyasi bezirgânların Risalei Nura olan oyunlarına alet olmuşlardı. Bu konuda da Nureddin abi çok ağır bir sorumluluk alıp, büyük bir mesai harcamış ve nur davasını tarihi ve ağır vebalden kurtarmaya vesile olmuştu. Büyük bir vicdani sorumluluk üstlenerek, büyük zındıka oyununu siyasi tecrübesi ve dava anlayışı ile cemaatin ileri gelenlerini de harekete geçirerek Allah'ın izle ile anayasa mahkemesinden dönmesinde en büyük paya sahipti. Böylece Risalei Nurlar üzerinde oynanan menhus bir oyunu bertaraf etmekte baş rolü oynamış, Risalei Nurların tam serbestiyetine sebep olmuştu.

Siyasi duayen 9. Cumhurbaşkanı Merhum Süleyman Demirel'in mantalitesini en iyi anlayanlardan birisi olduğunu düşünüyorum.

Onun şu sözünü hiç unutmuyorum. Milletvekilliği sırasında partinin içindeyken ve daha sonra hiç koparmadığı ilişkilerinden dolayı dokuzuncu cumhurbaşkanı rahmetli Süleyman Demirel'den çok şeyleri öğrenmişti. Bunları sık sık tekrar edip söylüyordu. Bu konuda bir defasında şöyle demişti; "Demirel bize ne söyleyeceğiniz değil, ne söyleyemeyeceğinize dikkat edin!" diyordu. Devam ederek; " bu benim için hayatta çok önemli bir istikamet oldu!" demişti.

Allah gani gani rahmet eylesin. Makamı cennet olsun. Allah taksiratını affetsin. Ailesine dostlarına hepinize sabırlar ihsan etsin. Bu kudsi hizmet için yaptığı bunca gayret, mesai, hizmet kabrinde nur mizanında sevap ve hasenat olsun inşallah. Hatıraları okuyanlar merhum ve sadakatli Nureddin Ağabeyin Ruhuna fatiha okurlarsa kabrine bir azık olur inşallah. Yeni ve tarihi hizmet hatıralarında buluşmak dilek ve temennisiyle hatıralara devam o unutulmaz hatıralarının neticeleri ile devam edelim inşaallah.